

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็น การปกครองรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ ในระบอบประชาธิปไตย และมีความสำคัญต่อและการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะในชุมชน ท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าพึ่งเพียงรัฐบาลที่ต้องรับผิดชอบประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละ พื้นที่ รวมถึงการเรียกร้องของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่ต้องการมีส่วนร่วมในการปกครองและ พัฒนาท้องถิ่นตนเอง ทำให้ในหลายประเทศมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ ส่วนกลาง มาสู่การปกครองแบบกระจายอำนาจมากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการดำเนินการ ตัดสินใจกิจกรรมของท้องถิ่น และถือเป็นสถาบันฝึกปฏิบัติการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบ มีส่วนร่วม

สำหรับประเทศที่มีระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยได้ให้ความสำคัญกับการปกครอง ท้องถิ่นและทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในฐานะที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมี ส่วนร่วมโดยการคัดเลือกตัวแทนของชุมชนเข้าไปดำเนินการแทนในภารกิจที่ได้รับมอบจากรัฐซึ่ง เป็นภารกิจที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน ซึ่งมักจะเกี่ยวกับภารกิจพื้นฐานในการดำรงชีวิตและภารกิจ ทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แต่การปกครองท้องถิ่นจะมีลักษณะใดขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนี้ (ปธาน สุวรรณมงคล, 2547 : 8-10)

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้น กล่าวคือ หากการก่อกำเนิดของการปกครองท้องถิ่นมาจากประวัติศาสตร์ของสังคมนั้น ที่มีการรวมกลุ่มเป็น สังคมย่อย ๆ จัดการปกครองตนเองอย่างอิสระ ก่อนที่จะมีการรวมเป็นรัฐชาติในภายหลัง ในสังคม เช่นนี้ ท้องถิ่นจะเรียกร้องและปกป้องสิทธิเดิมของตนในการปกครองตนเอง และมีบทบาทใน การเป็นตัวแทนประชาชน และให้บริการที่จำเป็นแก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น กรณีการปกครอง ท้องถิ่นของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย หรือหากการก่อกำเนิดของการปกครองท้องถิ่นมาจาก การจัดตั้งโดยรัฐด้วยการออกกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมา และเป็นผู้กำหนด

กฎเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติงานต่างๆด้าน กรณีเช่นนี้การปกครองท้องถิ่นจะมีบทบาทน้อยและทำหน้าที่ได้ไม่เข้มแข็ง ต้องพึ่งพิงการสนับสนุนจากรัฐหรือรัฐบาลกลางอยู่มาก

2. ระบอบการเมือง ระบอบการเมืองเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่มีบทบาทในการปกครองท้องถิ่น กล่าวคือ ประเทศที่มีการเมืองระบอบประชาธิปไตยย่อมให้โอกาสการปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่หลากหลายและมีบทบาทในแต่ละด้านมากกว่าประเทศที่มีระบอบการเมืองแบบเผด็จการที่อำนาจรวมศูนย์อยู่ที่ผู้นำหรือองค์กรทางการเมือง เช่น พรรคคอมมิวนิสต์ เป็นต้น

3. นโยบายของรัฐที่ปรากฏในรูปบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง และนโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลเป็นสิ่งที่จะสนับสนุนหรือจำกัดบทบาทของการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศนั้น ๆ ในประเทศที่นโยบายของรัฐมีแนวทางที่สนับสนุนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น กฎหมายก็จะออกมาสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเองเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกัน ในประเทศที่รัฐไม่มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจและสนับสนุนท้องถิ่นอย่างจริงจัง กฎหมายและระเบียบก็จะกลายเป็นอุปสรรคต่อการปกครองตนเองของท้องถิ่น รัฐจะมีการควบคุม กำกับการปกครองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด

4. วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในสังคมที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าเมื่ว่าประชาชนจะมีความรู้สึกทางการเมือง แต่ก็พึงเคยที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ในทางตรงกันข้ามสังคมที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ประชาชนในสังคมจะสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวางเช่น ที่เกิดขึ้นในสังคมประเทศตะวันตกส่วนใหญ่

5. ความเจริญทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่ใดที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจมากย่อมมีส่วนสำคัญที่ทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีฐานะรายได้ที่มากพอสำหรับนำมาพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น สามารถพึ่งพาตนเอง และมีแนวโน้มที่ประชาชนจะให้ความสนใจเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นเนื่องจากเห็นความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นว่า สามารถที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตพื้นฐานของชุมชนของตนเองได้

6. ระดับการศึกษาและ สารสนเทศ เป็นสิ่งสำคัญที่ควบคู่ไปกับความเจริญทางเศรษฐกิจของพื้นที่ และนับเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย การศึกษาและการแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารในวงกว้างจะทำให้คนมีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นและเห็นถึงประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อชุมชน ตลอดจนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น หรือการให้ข้อคิดเห็นหรือติดตาม ตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด

ในประเทศไทย มีการจัดการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยกฎหมาย ฉบับนี้ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการในเขตบริการ ตาม มาตรา 67 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง

กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร

ให้ตามความจำเป็นและเห็นสมควร

การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาภายหลังจากที่ได้มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายให้มีองค์การบริหาร ส่วนตำบล ดำเนินการด้านพัฒนาตำบล ซึ่งหมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม บางครั้งในการดำเนินงานมีทั้งปัญหาและอุปสรรค และสร้างความไม่พอใจแก่ประชาชน โดยเฉพาะ สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจากทุกหมู่บ้านและเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกบางคนอาจไม่ เข้าใจขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เข้าใจบทบาทการดำเนินการตามหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน แต่หากสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำลัง ดำเนินการ ก็จะทำให้การดำเนินการนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทำให้การดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลบรรลุวัตถุประสงค์ในการในการพัฒนาท้องถิ่นได้ (โกวิทย์ พวงงาม, 2550 : 28)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวข้องกับบุคคลสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่ในสภาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งการควบคุมการดำเนินงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ตามมาตรา 46 และ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ที่มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

กล่าวได้ว่าในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งตำบล การได้แสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป (เฉลิมชัย ภูถ่านหยุด. 2550 : 5)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ น่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทำให้ทราบถึงระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจะได้นำเสนอต่อฝ่ายบริหารในการวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2. เพื่อเปรียบเทียบ การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ อาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากร ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 272 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างคำนวณจากกลุ่มประชากร โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาด ของกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane,Taro. 1973 : 727) ได้ 162 คน

3. พื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 แห่ง ประกอบด้วย

- 3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลจี้เหล็ก
- 3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลโหรา
- 3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหมื่นถ่าน
- 3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง
- 3.5 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ
- 3.6 องค์การบริหารส่วนตำบลโพนเมือง
- 3.7 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแจ้ง
- 3.8 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคู
- 3.9 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว
- 3.10 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ อาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังนี้

4.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

4.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือ บุคลากรให้ตามความจำเป็นและเห็นสมควร

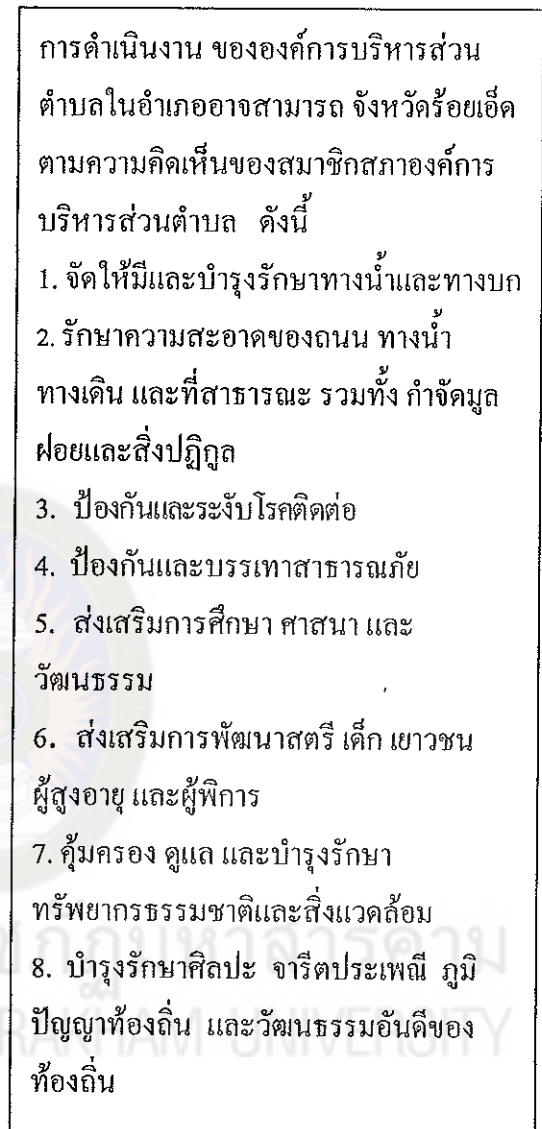
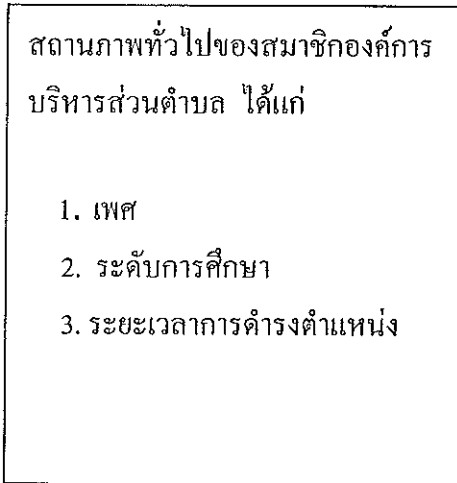
เนื่องจากการดำเนินงานในข้อที่ 9 เป็นการดำเนินงานที่ไม่ได้ปฏิบัติเป็นประจำ ผู้ศึกษา จึงไม่นำมารวมกับการศึกษาครั้งนี้

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบ แนวคิด ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 แห่ง

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

การดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การดำเนินงานในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออาจสามารถ จังหวัด ร้อยเอ็ด จำนวน 8 ตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงาน ดังนี้ มีการสร้างถนนครบทุกสาย มีการซ่อมแซมรักษาถนนให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล มีการสร้างถนนคอนกรีตทุกสาย มีการประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นประจำ
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงาน ดังนี้ มีการเก็บ มูลฝอยทุกวัน จัดให้มีบริการรถดูดส้วม มีการทำความสะอาดถนนทุกสาย มีการทำความสะอาดที่สาธารณะ จัดหาภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียง จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาด
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงาน ดังนี้ มีการกำจัดมูลฝอยเป็นประจำ มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์เป็นประจำทุกปี จัดอบรมป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู และโรคเอดส์ มีการจัดหา ยาสามัญประจำบ้าน
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงาน ดังนี้ จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิง มีการจัดอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม มีการจัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย มีการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

5. ส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงาน ดังนี้ ให้การสนับสนุนโรงเรียนหรือสถานศึกษามีการจัดโครงการอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญต่างๆ

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงาน ดังนี้ มีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีอย่างสม่ำเสมอ มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน มีการช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราอย่างทั่วถึง ให้โอกาส กลุ่มเยาวชน ในเขตพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในงานด้านพัฒนา

7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงาน ดังนี้ มีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี จัดกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงาน ดังนี้ มีการจัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำทุกปี มีการส่งเสริมการให้มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตามนโยบายของรัฐบาล มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี มีการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ และรณรงค์ศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาจะนำเสนอเป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป